

Υπουλο το υποσυνείδητο του ανθρώπου... Ξυπνά σε ώρες ακατάλληλες και σου θυμίζει πράγματα και θύμισες που θέλεις να λησμονήσεις! Ένα ποτό, μια γλυκειά μελωδία είναι η πρόσκληση που περιμένει καρτερικά για να 'ξυπνήσει' και να σε μεταφέρει στο παρελθόν, σε αναμνήσεις όμορφες ή λιγότερο όμορφες της ζωής!

Χθες βράδυ λοιπόν, κλήθηκα κι εγώ να ταξιδέψω στο παρελθόν αφήνοντας τις μελωδίες και τα γνώριμα ακούσματα να αγγίζουν την ψυχή μου και να κάνουν τα μάτια να βουρκώσουν για ακόμη μια φορά!

Η μαγεία της στιγμής με συνεπήρε και με έκανε να ...λυγίσω και να αφεθώ έρμαιο σε ένα ταξίδι στο παρελθόν, μέσα από ξεχασμένα μονοπάτια που μόνο εγώ φαίνεται να γνώριζα ότι υπάρχουν! Κι όλα αυτά από μια κασέτα που αποφάσισα μετά από πολλά χρόνια να ξεθάψω που περιέχει τραγούδια - σταθμούς στη ζωή μου. Είχα τη φαινή ιδέα να αναπολήσω κάποτε το παρελθόν μου, μέσω μουσικής. Το αποτέλεσμα μου είχε φέρει πολλά δάκρυα στα μάτια. Την είχα καταχωνιάσει λοιπόν για να αποφεύγω τέτοιες ακριβώς αδυναμίες. Να τώρα, που με την βροχούλα να πέφτει σιγά σιγά στο τζάμι, ένα τζιν τόνικ και διάθεση να 'ακούσω' το παρελθόν μου, δέχτηκα... χωρίς δεύτερη σκέψη αυτή την ...πρόσκληση.

Υπάρχουν τραγούδια - σταθμοί στη ζωή του κάθε ανθρώπου. Τραγούδια που πλέκουν τις χορδές της καρδιάς και φωλιάζουν μέσα μας προκαλώντας ανάμεικτα συναισθήματα...

Το πρώτο πράγμα που θυμήθηκα ήταν κάτι υπέροχα πρωινό που ξυπνούσα με τις μελωδίες της Χαρούλας Αλεξίου που ήταν τότε η αδυναμία μου. Πολλά τα τραγούδια της που μου προκαλούν ρίγος ακόμα και σήμερα.

Η κασέτα λοιπόν έπαιζε το "Αν πεθάνει μια αγάπη δεν πεθαίνει κι η ζωή, ότι πέρασε περνάει μα μπορεί να αναστηθεί". Το τραγούδι αυτό

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

λαύσαμε σε ένα από τα ...μεγάλα πάρτυ που διοργανώσαμε εκείνη την εποχή, ένα υπέροχο βραδάκι του Ιουνίου. Η γλυκιά ανάμνηση έφερε δάκρυα στα μάτια για τα χρόνια που ακολούθησαν. Την εποχή εκείνη συγκράτησα και αρχειοθέτησα και το κομμάτι "Οτι αγαπάω εγώ πεθαίνει και ξαναρχίζω από την αρχή". Εκεί κάπου έκλεισε και το πρώτο κεφάλαιο της ζωής μου...

Πέρασε αρκετό διάστημα για να συνδυάσω κάποιο γεγονός της ζωής με κάποιο τραγούδι. Το απέφευγα.

Σκιές από το παρελθόν

φαίνεται τελικά ήταν γραφτό να με εκφράζει για όλη τη μετέπειτα ζωή μου... 'Βαρύ' τραγούδι κυρίως για την εποχή που το άκουγα και το λάτρεψα. Θα 'μουν 10-12 χρονών και λογικά θα έπρεπε να ακούω κάτι πιο νεανικό, πιο σύγχρονο της εποχής εκείνης.

Η θλίψη και συγκίνηση της στιγμής αντισταθμίστηκε με το "Η πιο καλή γκαρσόνα είμαι εγώ". Θυμήθηκα πόσο ...φάλτσα τραγουδούσα που ο πατέρας μου ψόφαγε στο γέλιο. Χαμήλωνε και τον ήχο του ραδιοφώνου με τρόπο για να ..."ακούει" την ερμηνεία μου!

Η κασέτα συνέχιζε να παίζει με τη σειρά μία-μία τις επιλογές... Και οι θύμισες ξεχύνονταν για άλλη μια φορά! Σιγά-σιγά, νοερά προχώρησα αρκετά χρόνια μετά και η καρδιά έκανε μια στάση στο "Ένα λεπτό περιπτερά" του αξέχαστου Στράτου Διονυσίου. Ένα τραγούδι που το απο-

Τα χρόνια πέρασαν. Νέες εμπειρίες, νέα βιώματα ήρθαν να προσθέσουν ..."το προσκλητήριο μου έπεσε από τα χέρια" του Μάκη Χριστοδουλόπουλου, που αποτελεί καθαρά προσωπικό βίωμα...

Πέρασαν ακόμα κάμποσα χρόνια για να συνδυάσω ζωή-τραγούδι. Απρόσμενα εντελώς ήρθε το "Μη με συγκρίνεις μάτια μου" της Καίτης Γαρμπή και χάλασα, θυμάμαι, αμέτρητα cd καθώς το άκουγα συνεχώς για ώρες ατέλειωτες! Αναπόλησα κάτι μοναδικά, αξέχαστα βραδάκια στο Γκραν Σαλέ στην Καλλιθέα! Ο DJ ήξερε τη λατρεία που είχα σε αυτό το τραγούδι και μόλις με έβλεπε το έβαζε κατευθείαν! Καλές εποχές αυτές, που τις αναπόλησα με χαμόγελο και νοσταλγία! Εδώ κάπου ήρθε και το τέλος του δεύτερου κεφαλαίου στη ζωή μου!

Ενδιάμεσα έπαιζαν κι άλλα κομμά-

τια... Τα πέντε όμως αυτά, καθένα ξεχωριστά είναι που συνθέτουν το πάζλ της ζωής μου. Χάραξαν με ανεξίτηλο μελάνι τις νότες στην καρδιά μου δίχως να ψάχνω το γιατί.

Αν ποτέ αποφάσιζα να παίξω κάποια τραγούδια σε κάποιο ραδιοφωνικό πρόγραμμα είναι σίγουρο ότι δεν θα επέλεγα τα παραπάνω κομμάτια... Θα είχαν ήδη περπατήσει τα δάκρυα πάνω από το πρόσωπο μου πριν την λήξη της εκπομπής!

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Ένα ζευγάρι βρίσκεται σε ένα ξενοδοχείο στο μήνα του μέλιτος. Στο διπλανό δωμάτιο μένει ένα ζευγάρι νάνων. Το πρώτο βράδυ πάει ο άντρας στη γυναίκα του και της λέει:

- Γυναϊκούλα μου, θα κάνουμε κάτι σήμερα το βράδυ;

- Α, δεν μπορώ σήμερα είμαι κου-

ρασμένη, απαντά εκείνη.

- Ει ωπ..., ει ωπ..., ακούγονται όλο το βράδυ από δίπλα οι νάνοι.

Τρελάθηκε εκείνος αλλά τι να κάνει... Την άλλη μέρα την ξαναρωτάει:

- Γυναϊκούλα μου, είσαι για τρελίτσες;

- Α, δεν γίνεται σήμερα είμαι κουρασμένη. Αστο για αύριο..., ξαναλέει εκείνη

- Εϊ ωπ, εϊ ωπ..., ξανάκαναν από δίπλα οι νάνοι.

Τα παίρνει στο κρανίο πάει στο μπαρ και αρχίζει να πίνει. Κάποια στιγμή εμφανίζεται ο νάνος. Γνωρίζονται και σε μια φάση του λέει:

- Εμένα η γυναίκα μου δεν θέλει με τίποτε να κάνουμε έρωτα. Αλλά από αυτά που ακούω εσείς καλά περνάτε!

- Τι καλά μωρέ, που κάθε μέρα προσπαθούμε να ανέβουμε στο κρεβάτι, του απαντά ο νάνος.

Εξοργίζει ο... παπα-Κένεντι!

Υπέρ της συμβίωσης των ομοφυλόφιλων αλλά και κατάργηση κάθε διάκρισης σε βάρος τους, καθώς υπέρ των γυναικών ιερέων και επισκόπων τάχθηκε ο "αντάρτης" Καθολικός ιερέας της Αυστραλίας, Πίτερ Κένεντι.

Τα "αιρετικά" μηνύματα του Κένεντι προκάλεσαν την οργή του Βατικανού, ενώ ο ίδιος απειλεί να προσφύγει ακόμα και στα πολιτικά δικαστήρια προκειμένου να δικαιωθεί.

Με τα κηρύγματα του ιερέα Κένεντι "ενοχλήθηκαν" κάποιοι πιστοί, αλλά πολλαπλασιάστηκε το ποίμνιό του.

Κάθε Κυριακή σημειωνόταν κοσμοπλημμύρα στην εκκλησία του. Η Καθολική εκκλησία αντέδρασε. Έπαισε τον ιερέα Κένεντι από τα καθήκοντά του και

στην θέση του διόρισε άλλον.

Το πρόβλημα δεν λύθηκε όμως. Ο "αντάρτης" παπάς αγνόησε τις αποφάσεις της εκκλησίας, πήγε στην ενορία του, λειτούργησε κανονικά και έκανε το καθιερωμένο κήρυμά του.

Αυτή τη φορά η ατμόσφαιρα εντός και εκτός εκκλησί-

ας θύμιζε διαδήλωση. Χιλιάδες οι πιστοί που έτρεξαν να υπερασπιστούν τον παπά τους.

"Δεν παίρνω εντολές ούτε από την Επισκοπή, ούτε από το Βατικανό παρά μόνο από το ποίμνιό μου. Αν με θέλουν να φύγω τότε θα φύγω. Διαφορετικά θα μείνω" είπε ο πάτερ Κένεντι.

Ο Σύλλογος Ζαρακιτών Λακωνίας "Ο ΖΑΡΑΞ" σας προσκαλεί στον

Αποκριάτικο Χορό

που θα λάβει χώρα στην αίθουσα του Συλλόγου το ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2009,

από ώρα 7.00 μ.μ.,

στο 196A Liverpool Rd., Enfield.

Εισιτήριο μετά φαγητού \$30 για μεγάλους και για παιδιά 8 - 16 ετών \$20.

Ελάτε με τις οικογένειές σας και τους φίλους σας να περάσουμε μια ευχάριστη Αποκριάτικη Βραδιά (μουσική με DJ)

14596

Για περισσότερες πληροφορίες

και κρατήσεις θέσεων τηλεφωνείστε:

Δημήτρης Χαραμής: 9743 5820 ή και κιν.: 0422 161 486 και Άγγελος Δούκας: 0401 691 333 και 9420 5555.